

במחצית סכום פידיון המניות הבנקאיות ניתן להציל את החקלאות והתעשייה. לולא הנטל במימון ניתן להפחית את הריבית הרצחנית לרמה אירופית ולהציל את המשק. מי מרוויח מחורבן המשק?

23% בלבד שתרמו החריגות בשכר ופיצוי פטורים?

את הסדר הבנקאיות עשו כאישון לילה שרהאוצר יורם ארידור, סגן ראש הממשלה דויד לוי ויו"ר ועדת הכספים ח"כ אברהם שפירא בממשלת ליכוד טהורה.

ניתן בקלות לטעון כי הממי של אישרה את ההסדר, וכך גברו עריות הכספים, על סמך נתונים כוזבים, שהן לא ידעו את גודל הסכומים שהיא מתחייבת לממן.

בגלל נימוקים כאלה רוצים עכשיו לבטל את הסדר הפיצויים של בכירי בר"ל. אם מותר להפחית את החלטה של ריקטוריון בנק בגלל נתונים כוזבים, למה אסור לבטל החלטת ממשלה? אם, למשל, יוחלט כי כל מי שמחזיק יותר מ-10 אלפי דולר בנקאיות לא יבטח, והממשלה תבטח רק עד סכום זה, ייפגעו פחות מאחוז אחד ממחזיקי המניות. אבל הממשלה תחסוך שני שלישי משיבועת מיליארד דולר, ותוכל בכספים אלה לממן את הבראת החקלאות והתעשייה.

באמריקה, למשל, האוצר מבטח את פיקדונות הקצוות בבנקים רק עד סכום של 10 אלפים דולר.

אולם המיעוט המחזיק במרבית הבנקאיות מוסיף עכשיו חטא על פשע, והוא המארגן את המסע העיתונאי למי פן פיתוח. הסיבה: הבנקאיות צמודות

שיגעון הבנקאיות

על הממשלה והציבור כולו. כדי לאפשר לבנקים לממן את אחוז קת הבנקאיות שברשותם, דבר שעולה להם 250 מיליון דולר ריבית לשנה, מקים האוצר ובנק ישראל ריבית רצחנית במשק, שתאפשר לבנקים מימון הבנקאיות מחד והצגת מצג יפה במאזנים, כדי ששערי מניותיהם יעלו והן תהיינה מושכות.

ריבית רצחנית

ריבית רצחנית זו היא שגרמה למשבר בחקלאות ובתעשייה, ופרגעת ישירות במשק היצרני. רוגמה: משקי הקיבוץ הארצי הם

בידי אנשים פרטיים, ושלישי בידי פירמות.

מכלל הפרטיים, 0.1% מהמחזיקים יש להם 18% מכלל הבנקאיות שבידי הפרטיים: יותר מ-700 אלף דולר לכל בורר.

עוד 1.2% מהמחזיקים יש להם 22% מכלל הבנקאיות שבידי הפרטיים: כי 100 אלף דולר לכל בורר. יוצא כי 1.3% מכלל המחזיקים יש להם 40% מכלל הבנקאיות שבידי הפרטיים. ל-90% מכלל המחזיקים יש בממוצע עד 3000 דולר ליחיד.

חלוקה רומה לגבי הפירמות. שלוש פירמות מחזיקות ב-13% ממניות ההסדר

שאלה: התנועות הקיבוציות האמינו לתעודות הפיקדון של הבנקים, שנתן להן דויד בלס. ביום הפקודה התברר כי הבנקים הוננו אותן, והתעודות לא שוות כלום. הן הפסידו 150 מיליון דולר. האם הן זכאיות לדרוש ממדינת ישראל החזרת הכסף?

שאלה: כאלף איש האמינו למישהו פתח אילון, יבואנית הרכב, ושילמו תמורת מכונת שלא קיבלו. הם קיבלו אישורים על כך שהכספים ניתנו למכס ולרשויות המס השונות. האם הם זכאים לדרוש ממדינת ישראל החזרת כספיהם?

שאלה: כמה עשרות אלפי אנשים, המשחקים בבורסה, נפגעו כאשר המני יות שקנו נפל. האם הם זכאים לדרוש ממדינת ישראל החזרת הכספיהם?

מי שציביע על ההבדל בין שלושת סוגי המשקיעים — יקבל פרס. אז מדוע החליטה ממשלת ישראל לממן את ההסדר המשקיעים בבורסה?

מיעוט זעיר!

ב אוקטובר 1987 נפלה הבורסה בניריוק. ההפסדים שם היו כמו ההפסדים למפולות בבורסה כאן. האם משהו העלה על דעתו באמריקה לבקש מממשלת ארצות הברית לכסות את ההפסדים? מי שמשקיע בבורסה יודע כי הוא יכול להרוויח או להפסיד. מי שרכשו

למען יראו כמה שנונים הם צעירי המפלגה.

מלבד הצעירים והצעלים איש אינו רואה את הגימיק הזה. ביום ראשון בבוקר אין איש בגן הוורדים. גם המידרכה המקיפה את משרדי הממשלה אינה אתרטיוליים המהירים. כשפינס נשאל מדוע בחר להציב את הבוכות דווקא במקום כל כך שומם הוא משיב שרצה כי שמיר יראה את הבוכות. אם כך, מדוע לא באו מוקדם יותר, לפני ששמיר הגיע למישרד? על כך אין לאיש תשובה.

טרומ' בכורה

א חרי חצי שעה של צילומים מחליט אופיר לסלק את העיתונאים מהשטח. הוא מבקש מכמה תלמידים וסגן שפרקו את הבוכות. הצלמים מסתלקים ואופיר שולף את הגימיק הבא: לוחץ ועליו שלט גדול: "שמיר נותר לך עוד 66 יום".

מרי: בשבוע הבא נחשוף את הגימיק הזה לתקשורת, מכריז אופיר. עכשיו זוהי הצגת טרומ' בכורה. לפתע מגיח, רכוב על אופנוע, עיר תונאי ירושלמי. נחפו ונלהת הוא יורד מהאופנוע, ממנה אל אופיר. אופיר לוחש לחבריו שיקפלו את השלט. בעדינות הוא מרחיק את העיתונאי מהמקום, מספר לו כי לפני כמה דקות הסתיימה הצגה של גימיק מוצלח ועכשיו חוזרים כולם לתל-אביב.

העיתונאי רוסס את תמצית דבריו של אופיר ומסתלק. "סוף-סוף נפטרנו מכל העיתונאים", נאנח אופיר בחלקה ומחליט לערוך את הגימיק הסודי מול ביתו של ראש הממשלה.

הציור מועמט על המיניכוס וכולם נוסעים לשכונת רחביה, אל ביתו של ראש הממשלה.

צלמי הטלוויזיה נרגשים. אני מקווה שהשומרים יסלקו אתכם מהמקום, אומר אחד מהם לאופיר. אז יהיה לך גימיק בתוך גימיק, משהו מוצלח מאוד. אכזבה: השומר בשער הוא סטורנט, מזכיר תא הסטורנטים של מיפולת העבודה. לא רק שהוא אינו מסלק את אופיר, הוא אף לוחץ את ידו. הצלמים מתגברים על האכזבה ומחליטים לערוך את הטקס למרות הכל.

הטקס, פרי תכנון ממושך של המחלקה היצרנית במטה הגימיקים, מזכיר חגיגה חגיגה של כתה א' מוצלחת במיוחד. השלט: "שמיר: נותרו לך עוד 66 יום". נפרש על הגדר. התיכונים, ובראשם אופיר, מסתדרים בשלשות. משהו קורא בקול רואי מת: "לסכם הורדת רגל הליכוד נא לעמוד נוח."

"עכשיו תרסקו לגזרים את השלט של הליכוד", קורא אופיר. שני תיכונים מקפלים את השלט ועליו המילה: "ליכוד".

האחרים, עומדים מאחור, מצחקקים במבוכה. לא העליתי על דעתי שיעשו כאן מין דבר כזה, אמרת אחת. במקום השלט של הליכוד מונח רגל ישראל. צלמי הטלוויזיה מצלמים ללא הרף. זוג קשישים מביט במחזה בתר המה משועשעת.

זהו הגימיק הסודי. ואולי כדאי שיישאר כזה, לפחות עד למחרת הצעיר הזה: במיניכוס החוזר לתל-אביב צץ ועולה רעיון חדש. להניף את דגל המערך ליד דגל ישראל. מהו דגל המערך ובאילו צבעים ייצגע? בשאלות אלה מתחבטים הגימיקנים ארוכות.

רק דבר אחד מציל אותי מהשיעמום הנורא, האופף את המטה הצעיר הזה: שחיהאהבה המתנהל בין נהגי המיניכוס לחברתו. היא מלטפת אותו ואומרת שהיא כועסת בגלל אינו מריבה שהתרחשה ביניהם בבוקר. יש לה מיכנסת זו והיא שואלת אותו אם הוא רוצה לשוחח עכשיו על מה שקורה ביניהם או לחכות עד שהנוסעים יירדו. הנהג, שמכיר את נוסעיו, רומז לה שאפשר לשוחח עכשיו. הם ממילא אינם מקשיבים לו, עב"מם שכמותם, מקשיבים רק לעצמם, שותים מין תפוחים ואוכלים כריכים שנקנו מכספי משלס'המים.

העולם הזה 2661

יו"ר ועדה שפירא

1.3% מכלל המחזיקים יש להם 40% מכלל הבנקאיות שבידי פרטים

שרהאוצר ניסים

0.8% מכלל הפירמות מחזיקות ב-33% מכלל הבנקאיות שבידי פירמות

לדולר מאז ההסדר באוקטובר 1983. הדולר נשחק מאז עשרות אחוזים. כל פיתוח יגריל את שווי המניות ואת שווי הפדיון באוקטובר.

עלידי ביטול ההסדר לגבי מי שמחזיק יותר מסכום מוסכם, ישתחרר האוצר מנטל וסיוע. הבנקים יצטרכו להביא את עצמם בניהול נכון, ולא בכספי הציבור ועל חשבון ריבית ההורסת את המשק.

למשק היצרני תינתן הנשמת חמצן עלידי הורדת הריבית בשני שלישי, ושרהאוצר יוכל להוכיח כי הוא לא מייצג את ספסר ההבורסה אלא את הייצור.

יגאל לביב

אחד הגופים היעילים במשק. התפוקה לעובד היא 181 אלף שקל, כמו באמריקה. הערך המוסף הוא 30% מהתפוקה (למרות שחיקת הדולר).

בשנתיים האחרונות ירדה רמת החיים והשכר במשקי הקיבוץ הארצי ב-15%, תוך הגדלת התפוקה ב-16%. כל אלה לא יכולים להוציא את הקיבוץ הארצי מהבוץ, בגלל סיבה אחת: הריבית הרצחנית מהווה השנה כ-40% מערך המוסף.

יוצא כי ככל שתגדל התפוקה, יגדל נטל הריבית, ללא מוצא. אם כך הדבר במשק למופת, מה הפלא כי מאז כור מראה שהוצאות המימון תורמות ל-41% מההפסדים, לעומת

רר של הפירמות. עוד 30 פירמות מחזיקות ב-20% מכלל הבנקאיות שבידי הפירמות.

יוצא כי 0.8% מכלל הפירמות מחזיקות ב-33% מכלל הבנקאיות שבידי הפירמות, ועוד 3.2% מכלל הפירמות מחזיקות בעוד 30% מכלל הבנקאיות שבידי הפירמות.

המסקנה: חלקהארי של הבנקאיות שבידי הפרטיים והפירמות מרוי כז בידי מיעוט זעיר. מיעוט קטן זה הוא גם בעל השליטה בכלכלה, בפוליטיקה ובתיקשורת, והצליח לבסות את ההסדר